

lagt hele dette Arbejde, valgte man Gaarden derude, fordi man mente, den kunde ligge passende.

Der er kun et eneste Formaal tilbage, som ikke kan naas paa Als. Landbohøjskolen Elever kan ikke faa Plantningen som et direkte Læreapparat, saaledes som de kunde faa det i Brøndbyvester. Dette tillægger jeg dog ikke saa afgørende Vægt, selv om det godt kan være af nogen Betydning. For det første er der, som det blev sagt, beklageligvis ikke ret mange havebrugsstuderende Elever paa Landbohøjskolen. I 1916 var der 4, der blev Kandidater, i 1917 1, i 1918 4 og i 1919 8. Det har været en meget lille Forsamling, saa noget afgørende Hensyn til dem kan man ikke tage, hvis der er andre vigtige Hensyn.

Jeg skal endnu i denne Forbindelse nævne, at naar Plantningen bliver anlagt paa Als, vil formentlig det paatænkte Arboret i Hørsholm komme til at indeholde Frugttræer, og saa vil de studerende faa Lejlighed til at se dem derude.

Jeg tror, at alt vel overvejet vil det være heldigt i alle Henseender, at man vælger Als, hvis man kan finde Jord der. Under alle Omstændigheder maa jeg bestemt anbefale det af Flertallet stillede Ændringsforslag. Derved stilles Ministeren frit, og man vil i økonomisk Henseende vide, hvor man gaar hen; at de Midler, der her stilles til Raadighed, vil være tilstrækkelige, er man fra de sagkyndiges Side klar over.

Vilhelm Rasmussen: Til Beroligelse for det ærede Medlem (Christen Ernst Christensen), der lagde et godt Ord ind for Sønderjylland, vil jeg gentage, at der fra Mindretallets Side ikke tænkes det mindste uvenligt om Sønderjylland; det er blevet sagt ogsaa under denne Sags tidligere Behandling, at det, at man opretter den her omtalte Iagttagelsesplantage, ikke paa nogen Maade er til Hinder for, at man opretter andre Institutioner, som kan være lærerige for Havebrugere, specielt Frugtavlere, her i Danmark, og der er ingen, der har noget imod, at der i Sønderjylland, f. Eks. paa Als, oprettes Institutioner af den Art.

Dernæst skal jeg sige til det samme

ærede Medlem, at jeg ikke har været saa letsindig at paastaa, at man ikke kunde sælge Frugt fra Als. Det, jeg sagde, var, at man kunde faa bedre Priser paa Frugt fra en Have i Brøndbyvester end fra en Have paa Als, fordi man i Brøndbyvester har det i sin Haand at sælge en detail her i København. Det kan man dog sikkert ikke paa samme Maade gennemføre fra en Iagttagelsesplantage paa Als; og det spiller en stor Rolle for Sagens Rentabilitet, hvis man ikke kan afkræfte denne Paastand.

Jeg vil dernæst sige til den ærede Ordfører for det konservative Parti (Carlsen-Skiødt), at det glæder mig, at han indrømmer, at det er rigtigt, at Landbohøjskolen ikke direkte kan høste nogen Nytte af Iagttagelsesplantagen paa Als; det samme har den ærede Ordfører for Venstre, Hr. Pinholt, nu indrømmet. Men de samme to ærede Medlemmer anbefalede ved første Behandling Sagen blandt andet med den Motivering, at Plantagen skulde have en direkte Betydning for Landbohøjskolen. Saa forstaar jeg ikke, hvorledes de nu kan se ganske bort fra en saa væsentlig Side af Sagen. Og det bliver saa meget mere mærkeligt for mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt kan se bort derfra, som han paa anden Vis har udtrykt sin Glæde over, at Landbohøjskolen kunde drage Nytte af denne Sag. Der er nemlig af Statens Planteavlsludvalg afgivet en Art Betænkning i denne Sag, der følger som Bilag med Lovforslaget, og i denne Betænkning staar blandt andet følgende, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Hertil kommer, at Beliggenheden i Hovedstadens Nærhed vil gøre det muligt for Landbohøjskolen at drage megen Nytte af Plantningen til Støtte for Undervisningen i Frugtavl baade derved, at den kan tjene som Studieomraade for Lærerne og direkte som Undervisningsmiddel. Udvalget anser det endog for sandsynligt, at der herom maatte kunne træffes en saadan Ordning, at Anlægget af den i det projekterede Arboret ved Hørsholm planlagte Frugthave til Brug for Undervisningen i Frugtavl helt vilde kunne spares“. Hvem er nu Formand for dette Udvalg og som saadan Underskriver af dette fortræffelige Bilag? Det